

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Свищов, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослав Ив. И.ов

при участието на секретаря Василка Н. Лалова
като разгледа докладваното от Светослав Ив. И.ов Гражданско дело № 20224150100436 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по редовен и допустим установителен иск (УИ) на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК: *****, гр. *****, срещу В. А. Д., ЕГН: *****, гр. *****, с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 50 ПИКЕЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В исковата молба (ИМ) ищцовото дружество твърди, че между него като доставчик и ответника като получател (абонат) било постигнато съгласие за сключването на договор за продажба на електрическа енергия до обект, находящ се в гр. В., ж. к. „*****, с кл. № ***** и аб. № *****. На 13.12.2021 г. била извършена техническа проверка на средство за търговско измерване (СТИ), което обслужвало обекта на ответника Д., от служители на „Електроразпределение Север“ АД. Констатациите от проверката били обективизирани в Констативен протокол (КП) № 5200866/13.12.2021 г., като служителите установили, че била налице промяна на схемата за свързване на електромера.

По силата на чл. 47, ал. 1 ПИКЕЕ (обн. в ДВ № 35/30.04.2019 г.), когато по реда на тези правила била установена грешка над допустимата съгласно чл. 28 от Закона за измерванията (ЗИ) и Наредбата по чл. 7, ал. 1 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП) и приложението към тези правила, съотв. измерване, неправилно и/или неточно измерване или наличие на измервани количества, ел. енергия в невизуализиран регистър на СТИ, количеството ел. енергия се определяла съгласно Раздел IX от ПИКЕЕ. Преизчисляването се извършвало със Справка № 62321_9427, и то по одобрена от ДКЕВР методика – чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, във вр. с чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ, от която следвало, че ответникът дължал на ищцовото дружество стойността на 4 752 kWh за периода от 15.09.2021 г. до 13.12.2021 г.,

възлизаща на 1 112.54 лв.

Така на 15.12.2021 г. по силата на чл. 56, ал. 1, във вр. с ал. 3 ПИКЕЕ „Електроразпределение Север“ АД издало Фактура № 010733-718/15.12.2021 г. за дължимите суми за мрежови услуги и преизчислена ел. енергия, в която било посочено, че срокът за плащане бил до 29.12.2021 г. С писмо с обратна разписка от 15.12.2021 г. дружеството било уведомило потребителя, че на 13.12.2021 г. била извършена проверка и му предявило фактурата за плащане. По-късно АД подало заявление по чл. 410 ГПК срещу физическото лице, по което било образувано ч. гр. д. № 202/2022 г. на Свищовския районен съд (СвРС), но срещу издадена заповед за изпълнение длъжникът бил възразил, поради което било образувано и настоящето дело по ИМ на заявителя.

С оглед на изложеното „Електроразпределение Север“ АД моли СвРС да приеме за установено по отношение на В. А. Д., че същият дължи на дружеството по силата на чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД следните суми: 1 112.54 лв. (главница) за незаплатена ел. енергия за периода от 15.09.2021 г. до 13.12.2021 г. в обект в гр. В., ж. к. „*****“ бл. ***** с кл. № ***** и аб. № *****; за която сума била издадена по Фактура № 0107330718/15.01.2021 г.; 27.20 лв. за мораторна лихва върху главницата, начислявана от 16.09.2021 г. до 27.03.2022 г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.03.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

В отговора на ИМ (ОИМ) се взема становище, че ИМ е допустима, но разгледана по същество – неоснователна. Ответникът оспорва, че бил обвързан от ОУ на дружество; че била извършена проверка на посочената дата от служители на дружеството; че на тази проверка било присъствало лице от жилищната сграда, в която той живеел; че СТИ имало манипулация, водеща до неточно измерване на ел. енергия, преминаваща през него; че установеното в КП отговаря на истината; че било извършено замерване с моментен товар от 0.2 А; че при проверката бил присъствал П.Ж.Т., както и че КП е бил подписан от него; а също така и начина на извършване на корекцията, на пропускателната способност на СТИ и издадената фактура.

В. Д. признава, че процесният обект в гр. В. е негов, но твърди, че не живее в него, а в жилище в гр. С.. В имота си в гр. В. след 2015 г не живеел никой, през 2018 г. бил ношувал веднъж в него със съпругата му, а през 2019 г. бил започнал ремонт в него за около четири дни, който ремонт не бил приключил все още. През 2020 г. бил в апартамента за три дни през лятото, а през 2021 г. – не го е бил посещавал въобще. През 2022 г. на 18. януари бил посетил веднъж жилището, за да установи какви довършителни работи трябва да се извършат в него. Той заявява, че заплаща регулярно сметките си за ток в гр. С. относно жилището му в гр. В., на домоуправителя на последното жилище – веднъж годишно разносните за ел. енергия в общите части.

Сочи се от Д., че електромерите в сградата в гр. В. са монтирани на едно табло в зимните помещения на входа. До това табло имал достъп само домоуправителят: той отключвал таблата при нужда за отчитане на показанията на СТИ и осигурявал достъп до тях. При това, ако е имало прекъсване на проводници в таблото, то би било извършено от служители на дружеството. Именно те е следвало ежемесечно да отчитат показанията на

електромерите и да констатира несъответствията в тях. Изтъква се още, че при прекъснат оперативен нулев проводник, което било констатирано на 13.12.2021 г. от служителите на „Електроразпределение Север“ АД, на дисплея на СТИ не се показвали никакви показания. Това обстоятелство е нямало как да не бъде забелязано от служителите на дружеството, който снемат ежемесечно показателите на СТИ, ако бяха били положили дължимата грижа за това – грижата на добрия търговец. Но понеже последната справка за потреблението на ел. енергия до обекта била от 07.12.2021 г., следователно погрешното отчитане, доколкото такова е било налице, се е случило след 07.12.2021 г. до 13.12.2021 г., т. е. за 6 дни. В случая обаче АД направило корекция за три месеца назад.

С оглед на изложеното Д. моли искът на АД да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Претендират се и разноски.

След като взе предвид събраните по делото доказателства, посредством предвидените в закона доказателствени средства, и обсъди исканията, доводите, възраженията и оплакванията на страните, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, Свищовският районен съд намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ПО ФАКТИТЕ:

По делото е безспорно установено, че В. А. Д. и „Електроразпределение Север“ АД било постигнато съгласие за доставка на ел. енергия до обект в гр. В., ж. к. „*****“, с кл. № ***** и аб. № *****. От приложената по делото справка за потребление на ел. енергия в този обект (л. 14) е видно, че: — за периода от 23.01.2019 г. до 22.02.2019 г. е била консумирана ел. енергия от общо 53 kW/h (дневна тарифа – 23 kW/h, нощна тарифа – 30 kW/h); — за периода от 23.02.2019 г. до 22.03.2019 г. – общо 19 kW/h (дневна тарифа – 15 kW/h, нощна тарифа – 4 kW/h); — за периода от 23.03.2019 г. до 22.04.2019 г. – 1 kW/h (дневна тарифа); — за периода от 23.04.2019 г. до 10.07.2020 г. не е била консумирана никаква ел. енергия; — за периода от 11.07.2020 г. до 22.07.2020 г. била консумирана ел. енергия от 3 kW/h (дневна тарифа); — за периода от 23.07.2020 г. до 22.08.2020 г. – 4 kW/h (дневна тарифа); — за периода от 23.08.2020 г. до 07.01.2022 г. не е била консумирана никаква ел. енергия; — за периода от 08.01.2022 г. до 06.02.2022 г. била консумирана ел. енергия от 1 kW/h (дневна тарифа); за периода от 07.02.2022 г. до 06.06.2022 г. не е била консумирана никаква ел. енергия.

От разпита на св. Д. И. се установява, че В. А. Д., че приземното помещение (минус първи етаж), в което се намират главното ел. табло на процесната сграда и ел. табла на отделните жилища в нея, се заключава и само тя имала ключ за достъп до него. Свидетелят И. заявява и че Д. не живее в жилището си в гр. В., а в гр. С.. В жилището си в гр. В. Д. извършвал ремонт и нямал наематели в него – съгласно показанията на св. Д. И. и св. В.А.. Според показанията на последния жилището в гр. В. е било негодно за обитаване, предвид на извършваните СМР в него. Съдът дава вяра на така

установените факти от показанията на свидетелите И. и А. тъй като същите са логични, последователни и взаимнодопълващи се.

На 13.12.2021 г. в 11 ч. служителите на „Електроразпределение Север“ АД – О. С. К., Т. А.а О., В. Д. Г. – извършили проверка на процесния обект в гр. В., ж. к. „*****“ № ****, където в общото приземно помещение се намирали ел. табло на сградата и отделните електромери на съотв. апартаменти. Отделните средства за търговско измерване (СТИ) се намирали в кутия, която не била заключена, а достъпът до нея бил свободен. При отварянето на кутията служители на дружеството установили, че дисплеят на СТИ за ап. ** (кл. № ***** и аб. № *****) не светел, а бил тъмен, понеже оперативният нулев проводник бил прекъснат. При това В. Г. свалил същият електромер, подал му изкуствено електричество и констатирал, че електромерът работел, при което свързал електромера с нулевия проводник, монтирал го отново на таблото и така възстановил правилната схема на свързване. Последните обстоятелства се доказват надлежно от приложения по делото КП № 5200866/13.12.2021 г. (л. 9 и сл.) и от показанията на св. О. К. и св. В. Г., на които съдът – в тази им част – дава вяра, като логични, последователни, правдоподобни и кореспондиращи с другите факти по делото. Възражението на ответника, че не била доказана извършената проверка от служители на дружеството, е неоснователно, тъй като от посечените по-горе доказателствени средства се установява тъкмо обратното; самото възражение е голословно и не е подкрепено с никакви доказателствени средства.

В случая обаче не е установено при условията на *пълно и главно* доказване от страна „Електроразпределение Север“ АД, за което дружество носи доказателствена тежест, дали – както твърди св. О. К. – свидетелят по КП П.Ж.Т. е бил присъствал на проверката на служителите на дружество и КП е бил съставен в негово присъствие след проверката; или пък – в какъвто смисъл дава показания св. В. Г. – проверката е била извършена, а КП – съставен в отсъствието на свидетеля П.Т. който е пристигнал по-късно и *post factum* е подписал протокола. Районният съд намира, че по делото е налице само *непълно* доказване, т. е. *вероятност*, че проверката е извършена, а КП – съставен в присъствието на П.Т. но не и сигурна установеност на това. Това е така, от една страна, поради противоречивите показания на свидетелите относно въпросните факти; от друга страна, поради заинтересоваността от изхода на делото на свидетелите К. и Г., тъй като са служители на ищцовото дружество; най-сетне, поради това че самите свидетели са извършили проверката, за която дават показания, като опрочеността ѝ би могла да им се отрази неблагоприятно в отношенията им с „Електроразпределение Север“ АД (служители – работодател). Прочее възражението на ответника, че не по време на проверката не са били присъствали обитатели на сградата, респ. че отразяването на това обстоятелство в КП не било вярно, се явяват основателни, тъй като не беше проведено *пълно и главно* доказване на тези факти от ищцовото дружество. Оспорването на В. Д., че П.Т. не е пописал КП като свидетел, обаче е неприемливо, тъй като от показанията на св. К. и Г. се установява обратното.

Въз основа на Справка № 62321_9427/14.12.2021 г. на „Електроразпределение Север“ АД (л. 11) била издадена Фактура №

0107330718/15.01.2021 г. на същ. дружество (л. 12; ведно с Приложение А към същ. фактура, л. 13), с която на В. А. Д. била начислен прогнозна ел. енергия до процесния обект в гр. В. за периода от 19.09.2021 г. до 13.12.2021 г. в размер на 1 112.54 лв. Последното обстоятелство се установява и от Извлечение по сметка към 27.03.2022 г. (л. 16) и Извлечение за фактури и плащания (л. 17) досежно процесния обект на абоната в гр. В.. В. А. Д. бил уведомен с Писмо с изх. № 62321 КП5200866_2/15.12.2021 г. (л. 18), което му е било доставено лично на 16.12.2021 г. (видно от Известие за доставяне със същ. дата, л. 19). Понеже сумата на била заплатена от Д., дружеството подало заявление по чл. 410 ГПК, по което било образувано ч. гр. д. № 202/2022 г. в СвРС. Но длъжникът оспорил вземането на заявителя, при което било образувано настоящето исково производство на основание чл. 422 ГПК.

По делото е била назначена съдебно-техническа експертиза (СТЕ), по която вещото лице (ВЛ) инж. И. Н. М. дава следното заключение: (1) В периода на проверката процесното СТИ не е могло да измери цялата, преминаваща през него ел. енергия. (2) СТИ не е осъществявало захранването му с нулев потенциал, поради неправомерно вмешателство в схемата му на свързване, което е възпрепятствало отчитането на преминаващата през него ел. енергия. (3) При така описаната в КП схема на свързване СТИ не е отчитало преминаващата през него ел. енергия. (4) Аритметично и методологично вярно е изчислено дължимото количество ел. енергия по чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ в размер на $4\,752\text{ kW/h}$. (5) Количеството ел. енергия $4\,752\text{ kW/h}$ би могло да бъде доставено на абоната с оглед на пропускателната способност на присъединителната линия и присъединителните съоръжения, захранващи абоната с ел. енергия. (6) Процесното СТИ тип „Caratdigitron M02“ № 1115031300578866, монтирано на абоната на 10.07.2020 г., към момента на проверката, 13.12.2021 г., е било в метрологична годност. (7) След възстановяване на правилната схема на свързване на процесното СТИ от служители на дружеството – ищец не е било необходимо същото да се заменя с ново, тъй като то е измервало преминаващата през него ел. енергия съгласно допустимия толеранс на точност за класа му.

От разпита на ВЛ в о. с. з. стана ясно, че таблото, в което е било процесното СТИ, не се заключава, понеже е „по-стар“ модел. ВЛ заявява, че всеки, който отвори това табло, би трябвало да забележи, че не нулевият проводник на СТИ е отрязан, а също така и че дисплеят му е тъмен. При това ВЛ заключава, че вероятно по време на проверката на потребената ел. енергия от инкасатор на ищцовото дружество на 07.12.2021 г. процесното СТИ би следвало да е било правилно свързано и със светещ дисплей. Това било така, защото няма данни инкасаторът да е констатирал някаква нередовност на СТИ, нито пък да е подал подобна информация към центъра на ищцовото дружество. ВЛ приема, че консумацията в процесния обект от 2019 г. е нулева. ВЛ пояснява, че не би могло да се извлече от паметта на процесното СТИ преминалата, но неотчетена ел. енергия, тъй като то не съдържа подобни данни; така биха могли да се установят само текущите му стойности. ВЛ посочва, че задрасканите данни в КП се дължат на грешка при попълването на протокола от служителите на ищцовото дружество: задрасканото било грешно, а написаното след това – коректно.

Съдът кредитира приетата и неоспорена по делото експертиза, тъй като установеното с нея кореспондира с останалите доказателства по делото, а

освен това същата е пълна, логична, последователна и дадена в съответствие със специалните знания на експерта. Твърденията на ответника, че процесното СТИ измервало с точност преминаващата през него ел. енергия, че корекцията не била методологично и аритметично вярна, че начислената ел. енергия с фактурата не била коректна, са неоснователни: те са бланкетни и неподкрепени с нито едно доказателство по делото; впрочем от СТЕ се установява обратното.

ПО ПРАВОТО:

СвРС намира, че е сезиран с установителен иск (УИ) с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 49, ал. 2-3 и ал. 4 и чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД на „Електроразпределение Север“ АД срещу В. А. Д., с който дружеството иска да бъде установено по отношение на физическото лице, че същото му дължи следните суми: 1 112.54 лв. (главница) за незаплатена ел. енергия за периода от 15.09.2021 г. до 13.12.2021 г. в обект в гр. В., ж. к. „*****“ бл. ***** с кл. № ***** и аб. № *****, за която сума била издадена по Фактура № 0107330718/15.01.2021 г.; 27.20 лв. за мораторна лихва върху главницата, начислявана от 16.09.2021 г. до 27.03.2022 г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.03.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, а също и за разносните в исковия процес: 372 лв. за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС, 400 лв. за депозит за ВЛ; 40 лв. за депозит за свидетели; 75 лв. за държавна такса.

За да е основателен така предявеният УИ, „Електроразпределение Север“ АД трябва да докаже обстоятелствата, които обосновават вземането му за „корекция на сметка за доставена ел. енергия“, че:

От една страна, че била е извършена по проверка от негови служители в процесния обект съобразно изискванията на чл. 49 и сл. ПИКЕЕ, а именно: бил е съставен КП от представител на дружеството (чл. 49, ал. 2 ПИКЕЕ), и то при отсъствието на ползвателя на обекта, при което КП е бил подписан от свидетел при съставянето му, който свидетел не е служител на оператора (чл. 49, ал. 3 ПИКЕЕ); че в седмодневен срок АД е уведомило физическото лице за извършената проверка с препоръчано писмо с обратна разписка (чл. 49, ал. 4 ПИКЕЕ); че при проверката е било установено добавяне на чужд за системата елемент или друга намеса, представляваща промяна на схемата на свързване, което не влияе на изправността на СТИ, поради което АД е възстановил правилната схема на свързване, без да се е налагало да демонтира СТИ (чл. 49, ал. 8 ПИКЕЕ).

От друга страна, ищцовото дружество трябва да установи по делото, че след извършване на проверката е направило корекция по чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ за период от три месеца назад от датата на проверката – 13.09.2021 г., като „Електроразпределение Север“ АД е изчислило количеството ел. енергия за по-краткия период между периода от датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване до последната извършена проверка и периода от три месеца, предхождащи датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване, при което преизчисляването е

било извършено на базата на половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения (кабели, проводници), свързващи инсталацията на клиента със съответната мрежа, при ежедневно 8-часово натоварване.

От разпоредбата на чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ обаче се подразбира, че АД следва да се установи, че ответникът все пак има *някаква* консумация на ел. енергия за периода на проверката в жилището в гр. В.. В противен случай дружеството не би било оцетено по никакъв начин от неотчетената ел. енергия, следователно „корекцията“ би била безпредметна, а оттук и претендирана сума – недължима.

С оглед на доказването на тези обстоятелства за ищцовото дружество, което носи процесуалната тежест за това, би възникнало вземане за главница срещу ответника поради неизпълнение на договорно задължение – чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. в с чл. 49, ал. 2-3 и ал. 4 и чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ. При надлежно установяване като несъмнено длъжникът (ответникът) дължи лихва върху главницата от деня на изпадането му в забава – чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В. Д. е длъжен да докаже всички обстоятелства, въз основа на които обосновава своите права и възражения срещу иска на „Електроразпределение Север“ АД, а именно: че плащал регулярно сметките за електричество в процесния имот; че до ел. табло в жилищната сграда имал достъп само домоуправителя; че при прекъсване на нулевия проводник на СТЕ не се показвало нищо на дисплея му.

В настоящия случай с оглед на установените по делото по-горе обстоятелства съдът намира, че: На 13.12.2021 г. в 11 ч. служителите на доставчика „Електроразпределение Север“ АД – О. С. К., Т. А.а О., В. Д. Г. – са извършили проверка ПИКЕЕ на процесния обект с кл. № ***** и аб. № ***** в гр. В., ж. к. „*****“ № ****, собственост на потребителя В. А. Д.. За целта бил съставен КП № 5200866/13.12.2021 г. по смисъла на чл. 49 ПИКЕЕ. Понеже ползвателят на обекта е отсъствал по време на проверката, ПИКЕЕ изисква, за да бъде валиден КП, същият да бъде подписан от свидетел *при съставянето му*, който свидетел не е служител на оператора (чл. 49, ал. 3 ПИКЕЕ). Това означава, че една от предпоставките на правото на „корекция“ от страна на „Електроразпределение Север“ АД е свидетелят по КП да е присъствал на проверката и КП да бъде съставен пред него, а не постфактум да му е било представен КП за подпис.

В настоящия случай СвРС прие при установяване на фактите по делото, че не е проведено *пълно* и *главно* доказване от страна ищцовото дружество, за което носи доказателствена тежест, дали свидетелят по КП П.Ж.Т. е бил присъствал на проверката на служителите на дружество и КП е бил съставен в негово присъствие след проверката; или пък проверката е била извършена, а КП – съставен в отсъствието на свидетеля П.Т. който е пристигнал по-късно и *post factum* е подписал КП. Районният съд намира, че по делото е налице само *непълно* доказване, т. е. *вероятност*, че проверката е извършена, а КП – съставен в присъствието на П.Т. но не и сигурна установеност на този факт.

Това е така, от една страна, поради противоречивите показания на свидетелите К. и Г. относно въпросните обстоятелства: К. твърди, че Т. е присъствал на проверката и КП е бил съставен пред него, след което той го е подписал. Същевременно св. В. Г. твърди обратното: „*Колегата О. С. [К.]*

състави КП. [...] Колегата Т. О. се качи на горните етажи, за да търси свидетел, който да подпише КП. Появи се колегата О. с някакъв мъж, който живее в сградата. Аз му обясних каква е нередовността, която установихме в електромера, дадохме му да подпише КП, а аз възстанових правилната схема.“ От друга страна, св. К. и св. Г. са заинтересоваността от изхода на делото, тъй като са служители на ищцовото дружество: Самите свидетели са извършили проверката, за която дават показания, като опрочеността на КП би могла да им се отрази неблагоприятно в отношенията им с „Електроразпределение Север“ АД (служители – работодател).

Ето защо съдът намира, че правото на „Електроразпределение Север“ АД спрямо В. А. Д. на „корекция“ по чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ не е възникнало, тъй като не е доказана една от кумулативните предпоставки за това – КП бъде подписан от свидетел *при съставянето му* (чл. 49, ал. 3 ПИКЕЕ). Прочее е безпредметно съдът да се произнася по не/доказаността на останалите условия в хипотезата на чл. 49 ПИКЕЕ, тъй като отсъствието само на едно положително условия в правилника е пречка за възникване на правните последици на чл. 50, ал. 2 и ал. 5 ПИКЕЕ. Казано иначе, процесният КП № № 5200866/13.12.2021 г. не може да служи като основание за извършване на корекция по реда на чл. 50, ал. 5 във вр., ал. 2 ПИКЕЕ, защото не отговаря на изискванията, установени в чл. 49 ПИКЕЕ. (Вж. в този смисъл и Р. № 207/31.05.2021 г. по в. гр. д. № 708/2020 г. на ВТОС.)

Само в допълнение следва да се посочи, че по делото е установено, че в процесния обект в гр. В. за периода от 23.08.2020 г. до 07.01.2022 г. не е била консумирана никаква ел. енергия, тъй като никой не живее в него. Същевременно на 07.12.2021 г. инкасатор на ищцовото дружество е проверил процесното СТИ и не е установил, че е то е с дисплей, който не свети. За това липсват данни, както заключва ВЛ по СТЕ, а и дължимата грижа на добрия търговец (чл. 302 ТЗ, във вр. с чл. 63 ЗЗД) не допуска, че ако дисплеят на СТИ не свети, това обстоятелство би било пропуснато да се установи от инкасатора на дружеството. Само че той не е установил това (липсват доказателства за противното). Ето защо съдът счита, че дори нулевият проводник на СТИ да е бил отрязан в периода след проверката от инкасатора на 07.12.2021 г. до датата на втората проверка 13.12.2021 г., би било непропорционално потребителят да дължи „корекция“ в размер на 1 112.54 лв. за незаплатена ел. енергия за период от три месеца (15.09.2021 г. до 13.12.2021 г.), когато проводникът е бил отрязан за период по-малък от една седмица, и то при все че жилището не е било обитавано, не е имало консумация на ел. енергия и – следователно – ищцовото дружество не е било ощетено по никакъв начин.

С оглед на изложеното съдът намира, че предявеният УИ с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 49, ал. 2-3 и ал. 4 и чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД на „Електроразпределение Север“ АД срещу В. А. Д., с който дружеството иска да бъде установено по отношение на физическото лице, че същото му дължи следните суми: 1 112.54 лв. (главница) за незаплатена ел. енергия за периода от 15.09.2021 г. до 13.12.2021 г. в обект в гр. В., ж. к. „*****“ бл. ***** с кл. № ***** и аб. № ***** , за която сума била издадена по Фактура № 0107330718/15.01.2021 г.; 27.20 лв. за мораторна лихва върху главницата, начислявана от 16.09.2021

г. до 27.03.2022 г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.03.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, а също и за разносните в исковия процес: 372 лв. за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС, 400 лв. за депозит за ВЛ; 40 лв. за депозит за свидетели; 75 лв. за държавна такса; *следва да бъде оставен изцяло без уважение като неоснователен и недоказан*. Вземането за лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху главницата, което е акцесорно, се явява неоснователно с оглед на неоснователността на главното вземане за „корекция“ по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 49, ал. 2-3 и ал. 4 и чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на делото право на разноски има ответника в размер на 420 лв. за адвокатски хонорар (чл. 78, ал. 3 ГПК).

Водим от горното, **Свищовският районен съд**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 49, ал. 2-3 и ал. 4 и чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД на **„ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД**, ЕИК: *****, гр. *****, срещу **В. А. Д.**, ЕГН: *****, гр. *****, с който търговското дружество иска да бъде установено по отношение на физическото лице, че същото му дължи следните суми: **1 112 (хиляда сто и дванадесет) лева и 54 ст.**, представляваща главница за незаплатена ел. енергия за периода от 15.09.2021 г. до 13.12.2021 г. в обект в гр. В., ж. к. „*****“ бл. ***** с кл. № ***** и аб. № *****, за която сума била издадена по Фактура № 0107330718/15.01.2021 г.; **27 (двадесет и седем) лева и 20 ст.**, представляваща за мораторна лихва върху главницата, начислявана от 16.09.2021 г. до 27.03.2022 г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.03.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; за които суми е била издадена Заповед за изпълнение № 97/04.04.2022 г. по ч. гр. д. № 202/2022 г. на Свищовския районен съд; **като НЕДОКАЗАН и НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА **„ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД** да заплати на **В. А. Д.** сумата от **420 (четиристотин и двадесет) лева**, представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Великотърновския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____